

έργατην. » Πόσον ἡμην ἄπειρος! εἶνε ἀπόκρυφος ἰσχὺς τούναντίον, καὶ θάρρος, ἐλπίς, καὶ συνεχῆς ἀνανέωσις· ἐν τῷ βάθει τοῦ ἐδάφους τούτου τὸ ὅποιον ἀνορύττει, ὁ ἀροτήρ βλέπει πολὺ πλέον ἡ κόκκον ἔτοιμον νὰ βλαστήσῃ, βλέπει τὸ παιδίον τοῦτο· τοῦτο εἶνε ὁ ζῶν αὐτοῦ στάχυς καὶ ἡ γελῶσα συγκομιδὴ. «Ω! ὅποια διάμειψις συγκινητικὴ καὶ ὅποια γλυκύτατα μυστήρια μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὄντων! τὸ διάβροχον τοῦτο ἐξ ἴδρωτος μέτωπον, τὸ παιδίον τὸ σπογγίζει, τοὺς καταπεπονημένους τούτους βραχίονας, τὸ παιδίον τοὺς ἀναψύχει τὴν κεκοπιακυταν ταύτην ψυχήν, τὸ παιδίον τὴν ἑξεγείρει, τὴν παρηγορεῖ, καὶ τὴν πληροῖ μὲν ἀρώματα καὶ στοργήν. »Ἐνῷ ὁ ἀνήρ ἀνοίγει μίαν αὔλακα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ παιδίον ἀνοίγει ἐτέραν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ· ὑπάρχουσιν ἀτελεύτητοι ἀπόψεις καὶ ὀλόκληρος αἰώνιότης ἐν τῷ παιδίῳ. Θεῖος ἄγγελος, χθὲς ἀφιχθεὶς, ἀποκαλύπτει ἡμῖν τὸ μέλλον καὶ αὐτὸν τὸν βίον· μετ' αὐτοῦ, ἡ ζωὴ εἶνε νέα καὶ ἀπαύστως ἀνθεῖ.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΔΟΥΦΟΥΡ

ΚΑΡΔΙΑ

«Ο δόφις εἶνε σύμβολον σοφίας καὶ φρονήσεως· ὁ δὲ δόφις ἡν φρονιμώτατος πάντων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. »Αλλὰ δὲν φθάνει τοῦτο μόνον· χρειάζεται καὶ ἡ περιστερά, σύμβολον τοῦ ἀδόλου πόθου, τῆς ἀγνῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἔρωτος τοῦ θείου. Δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ σοφία, δὲν ἀρκοῦσι τὰ βιβλία, αἱ γνώσεις, αἱ γλώσσαι· ἀπαιτεῖται καὶ ἡ δύναμις ἐκείνη, ὅπου ἡνωμένον κρατεῖ ἄνθος μὲν ἄνθος, ἀστέρα μὲν ἀστέρα καὶ καρδίαν μὲν καρδίαν. Διὰ τοῦτο ὁ οὐρανοβάμων, ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, εἶπεν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἥχῶν ἡ κύμβαλον ἀλαλάζων. »Ο Παῦλος δὲν διέψυσε τὸν Πλάτωνα. Κ' ἐκεῖνος ἔλεγεν, ὅτι ἡ σοφία χωρὶς τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις εἶνε πανουργία.

«Ο ἄνθρωπος δὲν εἶνε μόνον μυελός, ἀλλ' εἶνε καὶ καρδία. »Ο μυελὸς εἶνε τὸ δοχεῖον τῶν γνώσεων, ἡ ἀφετηρία τῶν ιδεῶν. »Η καρδία εἶνε ἡ δεξαμενὴ τοῦ αἵματος, τῶν παθῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων· εἶνε τὸ ἔργαστήριον καὶ τὸ ὄρμητήριον τῶν πράξεων. Εἰς τῆς διανοίας τὰ ὑψη βασιλεύει ὁ φωστήρ τῆς ὑπάρξεως μας, ἡ ἵδεα· εἰς τῆς καρδίας τὰ βάθη ἡγεμονεύει ἡ διευθύντρια τῆς ζωῆς, ἡ θέλησις.

Π. ΒΕΡΓΩΤΗΣ

ΥΠΝΩΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

«Η ἔταιρεία ἡ ἴδρυσασα ἐν Παρισίοις τὸ ἔξαιρέτως ὀφέλιμον, φιλάνθρωπον καὶ εὐεργετικὸν τοῦτο κατάστημα τῆς Νυκτερινῆς Φιλοξενίας ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἔργασιῶν αὐτῆς. Τὸ φιλάνθρωπον τοῦτο κατάστημα προσφέρει στέ-

γην εἰς πάντας τοὺς μὴ ἔχοντας τοιαύτην. »Ἐὰν δὲ δὲν ἔχωσιν ἔργασίαν, προσπαθεῖ κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονὴν των, καὶ εὑρίσκει αὐτοῖς τοιαύτην, τοποθετοῦσα αὐτοὺς δεόντως, εἴτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Οι πόροι αὐτοῦ ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν γενναιῶν καὶ ἐκουσίων προσφορῶν τοῦ ἔθνους, συνισταμένων τὸ μὲν ἐκ κληροδοτημάτων ἡ ἄλλων δωρεῶν, τὸ δέ, ἐκ διαφόρων παλαιῶν ἀντικειμένων, ἀτινα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰσὶ λίαν πολύτιμα παρὰ τῇ ἀξιοθηρηνήτῳ πληθύῃ τῶν πελατῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ασύλου.

Κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, τὸ κατάστημα τοῦτο ἐφιλοξένησεν 27,950 ἀστέγους, σίτινες ἐκοιμήθησαν ἐπὶ 28,000 νύκτας ἐν ταῖς κλίναις τοῦ Ασύλου.

Σημειωτέον δέ, ὅτι συνήθως πᾶσαι αἱ ἄπειροι τῆς γῆς ἔξαποστέλλουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον, τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν, ἵν' ἀποτελεσθῇ ἡ δλοιμέλεια τῶν ἐνιαυσίων πελατῶν τοῦ νυκτερινοῦ Ασύλου. Οὕτως ἐκ τῶν 27,950 φιλοξενηθέντων ἀστέγων κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἔχομεν 24,198 Γάλλους = 87 %, 3,683 Εὐρωπαίους, 37 Αφρικανούς, 3 Ασιανούς, 27 Αμερικανούς, 2 Αύστραλούς = 13 %.

Οὐδὲν ἡττον εἶνε ἀξία σημειώσεως καὶ ἡ κατ' ἐπάγγελμα διάκρισις αὐτῶν, καθ' ἣν εὑρίσκομεν, 10,114 γεωργούς, κηπουρούς καὶ ἡμερομισθίους ἔργατας· 5,006 ξυλουργούς· 900 κτίστας· 1,537 κατεργαστὰς δερμάτων· 1,215 ράπτας· 2,153 σιδηρουργούς· 638 στοιχειοθέτας, τυπογράφους καὶ βιβλιοδέτας· 1,414 μαγείρους καὶ ζαχαροπλάστας· 1,677 ὑπηρέτας, καὶ ὑπηρετρίας· 322 κομμωτὰς καὶ φενακόπλόκους· 810 γλύπτας· 568 ὠρολογοποιούς· 1,158 ὑπαλλήλους καὶ 279 ὑπολόγους ἐπιστάτας.

Αλλὰ καὶ τὰ διάφορα ἄλλα ἐπαγγέλματα ἐπλήρωσαν καὶ αὐτὰ τὸν φόρον των πέμψαντα 75 καθηγητάς, διευθυντὰς σχολείων καὶ διερμηνεῖς· 28 δραματικούς καὶ μουσικούς καλλιτέχνας· 3 δικηγόρους· 2 ἀρχιτέκτονας· 1 πολιτικὸν μηχανικόν· 4 διδάκτορας τῆς ιατρικῆς· καὶ 4 ἀξιωματικούς.

Δῆλον ἐπομένως, ὅτι τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἴδρυμα κατέχει διακεκριμένην θέσιν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν τοιαύτης φύσεως ἴδρυμάτων ἐν Παρισίοις, προσφέρον στέγην καὶ κλίνην εἰς δεκάδας χιλιόδων ἐνδεῶν ὑπάρξεων, ἃς διάφοροι περιστάσεις ἐσφενδόνισαν εἰς τὰς ὁδούς, ἀγνοούσας ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίναι!

Α. Γ.

ΔΥΟ ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΙ

Αἱ μεγάλαι ἀοιδοί Malibran καὶ Sontag ἀπεστρέφοντο ἀλλήλας. »Ἄλλ' ἡ βαρωνία De la Bouillerie ἀποφασίσασά ποτε μετὰ τοῦ ἐνδέξου μουσικοδιδασκάλου Ροσίνη νὰ διαλάξῃ τὰς διασήμους ἔχθρας καὶ ἀντιζήλους, ἐσκέφθησαν νὰ τὸ κατορθώσωσι διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ἔξεγέρσεως τοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

«Οθεν ἐσπέραν τινὰ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1830 ἡ βαρωνία ἔδωκε μουσικὴν ἐσπερίδα, εἰς τιμὴν τῶν δύο ἀδιαλλάκτων Sontag καὶ Malibran, εἰς ἣν ἐκάλεσε τοὺς διασημοτάτους ἀνδρας